
JOHANSSON Karl Gustav (1917-)

---

*Minnen och erfarenheter
om idrottens utveckling i Österåker
Intervju den 10/10 1996 av Ove Alm i K G:s hem
på Heimdalsvägen 22, Österskär.*

I. När och var är du född?

K. G. Jag är född den 29 november 1917 uppe på Ängshyddan i Österskär. Det är nuvarande anläggningen det röda huset.

I. Hur och när började du intressera dig för idrotten och föreningslivet? Hur gammal var du då?

K. G. Det är svårt att komma ihåg hur det var med idrotten. Jag åkte skidor en del och var med på några tävlingar, Rialastafetten vet jag. Det måste ha varit på 40-talet, 50-talet någon gång i alla fall.

I. Så du var inte med om IFK Österåkers första år?

K. G. Nej, inte de första åren. Då var jag inte med.

I. Kommer du ihåg när du blev medlem i IFK Österåker?

K. G. Ja det måste ha varit någon gång i samband för Sigge Landström var boss för skidsektionen. Och så var jag med i orienteringssektionen och höll på med orientering i samband med hemvärnets på 40-talet, början på 50-talet.

I. Var det likadant med skytteklubben?

K. G. Ja, skytteföreningen bildades 1940 den. Det gjorde den. När gamla skjutbanan kom till då också.

I. Var det uppe i Hacksta?

K. G. I Hacksta. Ja.

I. Var det många medlemmar om vi tar skyttet från början.

K. G. Skyttet, det var väl rätt många hemvärnsmän som var med, 15-20 som var med därifrån. Det måste väl ha varit 25-30 i alla fall. Det var rätt många som låg och sköt då.

I. Hade ni andra aktiviteter dessutom? Hur var det med fester, möten tillställningar?

K. G. Ja... jag var väl inte med på så mycket, skyttets alltså. Men hemvärnets - lottorna ordnade sådana där basarer vid Rödbosund på den tiden för att få in pengar. Där var man ju med och jobbade. Det var ju åt hemvärnets då.

I. Och hur var det med IFK? Du var med i skidor...

- K. G. Ja, det var skidor och orientering. I orienteringssektionen där var jag med sektionen som kassör och sammankallande eller ordförande delvis ett tag också.
- I. **Får jag fråga om det här? Det är F K - Frisksportarklubben Ymer. Hette det.**
- K. G. Ja vi bildade Frisksportklubben alltså och det var ju en hel del av dom här killarna som Arne Jacobsson och Sture Jansson var väl med också och den bildade vi vid sidan av IFK.
- I. **Vad hade ni för målsättning med Ymer?**
- K. G. Dels var det här med att träna och dels var det här allnordiska kom vi in på det där med kost, en del av oss. Där hade vi hade tränings- och lägerplats uppe vid Garnsviken uppe på ?-berget. Där hade vi sommarlägerplats, vet jag.
- I. **Höll ni på med fjällvandring och sånt också?**
- K. G. Nej, inte då. Nej. Vi var ut och vandrade här omkring, bland annat letade vi på de här fornborgarna, vet jag vi var och tittade på, den vid Gottsunda och den på andra sidan viken. Sen, vet du, hade ju idrottsföreningen dansbanan vid Luffarbacken. Och där blev det ju att jag började gå ordningsvakt rätt mycket där uppe som sen utvecklades till att vara ordningsvakt lottornas basar när dom hade dansbanan vid Ekbacken. Skytteföreningen hade dansbanan vid Ekbacken. Då var jag ordningsvakt där. Sen gick jag på Rödbosund också som ordningsvakt.
- I. **Orientering var det väl mest ändå?**
- K. G. Ja , det kanske var mest orientering ändå. Och sen var det genom att man startade ishockeyn 1959. Då var jag med i styrelsen och hade blivit sektionsfri på årsmötet och var den enda som inte hade någon sektion och jag var inte med i orienteringsstyrelsen längre. Också hade man startat hockeyn och den som hade hand om den, han hoppade av och då fick jag lov att ta den. Och blev alltså bas för ishockeysektionen i samband med det där. Det måste ha varit trettio... _ nej nu rör jag bort det.
- I. **Var det i slutet på 50-talet?**
- K. G. Ja, i slutet på 50-talet var det. För att jag hade åkt på Alex patentskridsko förr när jag var grabb va. Och då blev jag ju bas för ishockeyn och då måste jag ju skaffa mig ett par bandyrör och börja försöka åka. Men det gick ju det med, fast det var lite kärvt. Och då på vintern tog jag ledigt från varvet. Dom hade ju inga jobb. Det var dåligt med jobb på vintern. Jag jobbade ju där. Dom hade fått pengar. Tog jag ledigt och fick lite betalt av kommunen för jag svarade för grabbarna och spolade is och skötte isbanan.
- I. **Var låg isbanan då?**
- K. G. Den var nere på Kungsängen där den där lilla gräsplanen är nu. Där var en liten sandplan och där var hockeyrinken då. Vi gick där på nätterna och spolade då. Och grejade. Och sen till nästa vinter likadant. Och då gjorde vi samma sak och skulle gå där och spola. Men då skulle jag inte få ledigt alltså,

tyckte han. Då skulle jag jobba. Men jag tyckte det inte var något vidare skojigt. Jag stannade i alla fall, och tog ledigt. Och sen när det vart vår då hade kommunen fått så mycket pengar att jag kunde få jobba på idrottsplatsen och lite sånt där. Alltså jag lade utav det där varvsjobbet då och började var med och anlade badplatser uppe vid Sundtorp då. Vi gick, Kraft och jag upp till hakan i vassen och slog vass och sånt där. Och på så vis så blev jag ismakare va, och gick där ner och spolade is sedan och...

- I. Om jag får komma till baks till Ymer, orientering och frisksport. Det var ju ganska nytt då i Sverige.**
- K. G. Ja, det var ju nytt då...
- I. Det handlade väl om kost och...**
- K. G. Ja det var kost och träning. Man skulle egentligen inte dricka kaffe heller.
- I. Vilka var ni som bildade den här klubben?**
- K. G. Det var ju Einar och Ingvar Jakobsson och deras syster Gullan. Sture Jansson var väl med också bland det här första gänget. Och så nån kusin till Ingvar och Einar som jobbade här då, bland andra. Och vad heter hon nu, som var en flicka vars mamma var föreståndare vid växeln uppe vid Åkersbro. Hon var med också. Vi var ju ett gäng där som var ute och tränade och vandrade. Och så hade vi då en lägerplats uppe vid Sundtorp då på somrarna. Vi hade tältplats där. Vi hyrde den av Höglund som hade gården där.
- I. Tävlade ni också i orientering? Var det för IFK?**
- K. G. Ja när vi tävlade var det för IFK, det var det.
- I. Så det här var en egen liten utbrytargrupp.**
- K. G. Det var en liten egen grupp så att säga som inte rökte då och inte drack sprit. Det hörde ju till då. Man skulle leva sunt och träna.
- I. Det här bladet, medlemsbladet som kom ut då. Sålde det ute i byn?**
- K. G. Vi sålde det i byn, ja. Vi hade en sån där hektograf från början och alltihop. Jag fick en bakplåt av morsan. Så gjorde vi där en massa, nitroglycerin - nej inte nitroglycerin. Nej glycerin och vad det var man blandade ihop. Gelatin var det. Och så skrev man. Och så drog man då fram dom här.
- I. Men det fungerade ju...**
- K. G. Ja det fungerade, javisst det gjorde det, och sen började vi väl till och med så vi hade blandat färger. Men sen fick vi tag på en stencilapparat och då vad bara omslaget som vi gjorde på hektograf. Och sen ritade vi stenciler när vi fick duplicering och sen bytte vi färgsats så vi hade färgtryck och grejer. Men det var efterfrågat. Vi fick ju annonser.
- I. IFK Österåker hade inget medlemsblad? Dom har in sida här i bladet.**
- K. G. Ja, dom hade ingen egen, så det vart en sida med där sedan. Och senare kom det där IFK-nytt och fortsätta lite sedan efter se. Piggen vart...

- I. Det här var under kriget då. Var det inte besvärligt då med ransoneringar. Och var det inte inkallelser och var det svårt att få folk?**
- K. G. Jo då, det var väl en del som försvann då, men genom att jag var ju i hemvärnet, så jag hade ju blivit frikallad. Jag hade haft lungsäcksinflammation när jag var 15-16 år, och när jag skulle mönstra så skulle det var intyg och så skulle jag frikallas. Så det vart ju frisedel. Och då när hemvärnet skulle bildas så kom folk och frågade om jag skulle vara med i hemvärnet. Ja, sade jag.
- Det var inte frågan om någonting då, och sen alla som inte hade gjort värnplikten, dom skull då göra två månaders... eller sex månaders utbildning. Ommönstring då och då var jag duglig. Jag gjorde ju då - 1942 tror jag det var, gjorde jag tre månaders rekrytutbildning på I 1 ute vid Sörentorp. Och sedan i och med det så blev jag gruppchef i hemvärnet och gick på kurser sen och... Så jag var ju hemma hela tiden liksom, men dom andra försvann en del av dom och var borta.
- I. Och den här klubben, (Ymer) när upphörde den?**
- K. G. Ja den upphörde... efter kriget -45 tycks det vara upphörde den här tidningen, men klubben levde väl kvar lite längre. Jag kommer inte ihåg när det var. Liksom upphörde då, lade ner den.
- I. Hade ni något samröre med andra frisksportklubbar - i Stockholm eller så?**
- K. G. Ja, vi var några stycken som var på riksläger 1940. Då var vi på riksläger ute vi Tollare. Och då var det allnordiska förbundet. Och sen slogs dom ihop något år senare ute vid Skrubba var ett riksläger och man slog ihop båda förbunden. Och då vet jag var vi med på rikslägren där. Några stycken härifrån. Sen liksom tunnade det ut. Lade vi ner den då...
- I. Och sen blev det IFK?**
- K. G. Sen blev det IFK, ja.
- I. Var det orientering först?**
- K. G. Det var egentligen bara i orientering jag var med som liksom och när jag började nere på idrottsplatsen fick jag ju hand om ishockeysektionen då.
- I. Av en tillfällighet kanske?**
- K. G. Ja det blev så alltså. Det vart ju bra många år. Då var jag vaktmästare nere på Kungsängen. Anställd av kommunen och då var jag ordförande och kassör i hockeyn.
- I. Och i hemvärnet var du...?**
- K. G. Och så i hemvärnet. Jag var hemvärnschef i hemvärnet. Och så var jag med i skytteföreningen. Det var ju många bra kombinationer där. Det fanns ju medlemmar som var med på flera ställen utav ungdomen, dom yngre, alltså, som Stickan Pettersson till exempel som var med i hemvärnet så var ha ju hoppare och tävlade för Österåker i början då också - innan han började hoppa högt alltså.

I. Var det ishockeyn i slutet på 50-talet som engagerade dig?

K. G. Ja, i slutet på 50-talet. 1960 blev jag anställd av kommunen. På timtid då i början. Och då gick jag och skötte idrottsplatsen, spolade is på vintern, klippte gräsplan på sommaren. Jag hade dålig gräsklippare då, slog allt gräs runtomkring med lie. Det gick ju, men... Sen då hade vi isbanan kvar några år på den där sidan. Och då hade vi de här hobbylokalerna öppna på den tiden så det hände ibland på vintern att jag var där uppe till klockan tio och sen var jag nere och spolade is nere på idrottsplatsen till sena natten. Och då hade vi slangarna hade vi fått det nya omklädningsrummet. Men då fick man lägga inslangarna där för att dom inte skulle frysa. Torka dom i bastun. Då hade vi inte gummislang. Jo, vi fick en gummislang.

Jag hade tagit reda på en sån där kompressorslang. Den var ju tung, men i gengäld så vart det ju aldrig såna där kinkar och stopp i den för den rullade sig istället för att bli stopp i den. Dom här vävslangarna blev det ju stopp i. Dom vek sig och då stoppade det upp, och det ville frysa och vi gick och släpade dom där över plan. Det var mycket jobbigt med det där med slang på den där tiden. Och sen på sommaren så var det att börja med badplatserna - att titta till dom.

I. Du sade att du hade ett riktmärke när du höll på och spolade.

K. G. Jo, det var när jag spolade stora sandplan sedan så... Stig Järrel bodde ju nere vid Tuna. Och Aase, frun alltså hade de båda stora hundarna med sig och åkte in och hämtade honom. Han åkte tåget in på eftermiddagen och sen när han skulle hem då vart hon och hämtade honom. Då var det strax efter midnatt. Då kom dom och jag hade det som ett märke. Att när dom kom och körde hem då var det dags att tänka på att lägga utav. Och då från början - första året - då hade jag i det där omlägnings...- det där domarrummet. Nej det var inte domarrummet, det var ett litet rum bredvid där. Där hade jag en säng därnere, så jag låg där på nätterna när jag höll på och spolade. Då låg jag där.

Annars åkte jag hem hit ner till morsan nere i Österskär då och sov innan det blev tjänstebostad när Åke Pettersson flyttade då. Han kom till vattenverket då och då blev det att jag fick den där bostaden till tjänstebodstad därnere. Då bodde jag ju därnere ett antal år. Och så fick vi utökat. Man flyttade ju över banan då till andra sidan där nu fotbolls... nuvarande där kylmaskinrummet det finns ju kvar där och nedanför då vid sidan om gräsplan. Det är tennisbana nu där. Där hade då fick ishockeybanan där. Och hade då fortfarande den gamla sargen och den vanliga vattenspolningen.

Vi började fantisera om konstisbana. Vi skulle ju bygga... fantisera om vi skulle samla ihop så och så många antal hundralappar. Det blev ju alltså många tusen om man kunde göra det och vi fantiserade om vi skulle bygga en hall uppe vid dansbanan. Vi hade en som kände den kille som ritat Johanneshov. Dom byggde ju taket där då och ritade ungefär att vi skulle bygga något liknande där fantiserade vi om. Att vi ville ha konstis, alltså.

Och Ulf Seippel, han var ordförande i idrottsplatsstyrelsen vid den tiden, och han och jag vi hade lite dialog i pressen så att säga. Jag pratade för och han tyckte gärna om - men tiden var inte mogen. Och det var svårt att få pengar,

men han var för det liksom. Vi hade en dialog i de här lokaltidningarna. Väckte det till liv alltså. Och så sen när att det var valår och då började vi gå på hårdare. Då blev det så att inget parti ville säga nej. Och då blev det så att pengar kom fram och man byggde konstisbana.

I. Och idrottsplatsen då? Var du idrottsplatschef då? Eller det kanske inte var en så formell organisation?

K. G. Nej det blev ju så att jag blev anställd som timanställd vaktmästare under en tid. Sedan blev det en tjänst. Först timanställd, sedan en tjänst direkt underställd driftingenjör Ramberg. Ett antal år. Det kanske var två år. Sedan så inrättade man en tjänst som idrottsplatsvaktmästare och den var så att säga vikt för mig alltså. Så jag vet inte om dom ens annonserade någonting.

Då blev jag ju anställd på det och så sen så fick jag väl lie hjälp. Jag fick låna utav Bajonett på parken. Då fick jag låna Lasse Vakt. Och du förstår att han var duktig när han var ung. Han skötte sig riktigt bra i början och jobbade, spolade. Jag vet jag gick på kurs på Bosön. Det var besvärligt väder och jag fick ringa varje eftermiddag till honom så han fick prata då. Men han klarade sig bra med jobbet ensamt då. Sen gick det ju inte så bra. Men han pratar nästan alltid om hur bra han hade nere hos mig när han jobbade. Jag var världens bästa arbetsgivare och så där, tyckte Lasse.

Så hade jag väl några andra som fick hjälpa mig ibland då i början, och så småningom blev det en kille till, va. Och då vart jag förstevaktmästare. Och så fick jag ytterligare en grabb till och så ökade man ut det till två ytterligare anställda. Och medan jag var ensam blev det tillsatt en fritidschef, Peter Sundqvist hette han. Och så hade han ett halvt skrivbiträde, och så hade han mig då som skulle göra det praktiska jobbet. Sedan så fick han mer personal och jag fick personal också.

Och så fick ju då överta, ta hand om jeepen fick vi som dom hade på parken. Den fick vi ta hand om, så vi kunde komma någonstans. Dom här elljusspåren... Och då kunde man ju köra på med jeepen upp på spåren alltså, när man skulle upp och jobba med dom och greja. Det var ju bra.

I. Du hade alla idrottsanläggningar. Det var inte så många då?

K. G. Av idrottsanläggningar var dt ju bara Kungsängen. Och så var det badplatserna. Alltså; vi hade ju Tuna. Och sen kom Breviksbadet, och så var det uppe vid Garnsviken. Och så småningom på slutet, de sista åren jag var vaktmästare, hade vi Österskår också, och Fiskartorpet. Många bad ändå. Och så kom spåren då, Hackstaspåret blev anlagt medan jag jobbade.

I. Kommer du ihåg vilket år det var?

K. G. Nej, det kommer jag inte ihåg så här.

I. Var det på sextiotalet, kanske?

K. G. Det var det väl. Och så kom ju sandplan vid Söraskolan. Vi hade en på Kungsängen som vi skulle hålla i ordning för fotboll. Det skulle ju kritas och ritas och sladdas då. Och sen kom ju Söra. Man hade matcher där också. Och så gjorde man småplaner lite här och var. Vi hade en i Rydbo, så vi fick åka dit

ibland också medan de hängde ihop, kommunerna. Dom hörde till dom också då.

I. Var du ordförande i IFK:s hockeysektion samtidigt?

K. G. Ja, konstisbanan kom ju därnere, den kom ju medan jag fortfarande det i hockeyn, alltså. Och så var jag då...Håkansson skötte ju kiosken då, den biten då i samband med matcher och sånt där. Och ibland hoppade dom in när jag var borta någon gång. Jag måste vara borta någon gång. Och så vet jag en gång vi hade det var väl naturisen då plan och skolan var ner och åkte. Då vill dom att jag skulle döma när dom hade matcher i hockey.

Då skulle jag ju döma åt dom då. Så en gång där mellan dom skulle byta då så höll jag på och åkte runt. Jag hade varit uppe och spolat, jag hade knappt sovit någonting på natten. Jag åkte runt en åtta på banan med dom var inne och skulle byta lag. Och så sen så vet jag att jag bara skulle bromsa upp nere i en hörnan, och så vaknade jag till. Då låg jag på isen och hade alla ungarna runtomkring. Jag hade slagit i kull, vet du, och slog i uppe vid ögonbrynet då så jag hade tuppatt av.

Då hade jag ju lärt mig att jag fick inte resa på mig, va, eftersom jag hade varit avsvimmad. Det fick jag lära mig av en läkare. Då ska man till läkare, om man slagit huvudet i så man varit medvetlös. Så dom skickade efter ambulans och puttade in mig till Danderyd då för röntgen, men jag reste mig inte förrän dom hade varit och tittat på röntgen och sa att det inte var någon fara. Då först reste jag på mig.

Så jag fick egentligen inte någon huvudvärk ens en gång. Då hoppade Håkansson in där och tog hand om isen då, för han var där nere och hade kiosken öppen. Så saker kunde hända.

I. Hur gick det med dömandet? Har du gått på någon kurs?

K. G. Ja dom fick väl bara åka då. Ja jag gick en kurs för det så att pojkmatcher dömde jag en hel del. Det gjorde jag, och det gick ju ganska bra.

Och så en gång ville man att jag skulle döma en vänskapsmatch mellan Österåkers A-lag och Rydbo. Men det gick inte bra. Så det gjorde jag aldrig om. Nej därför att det gick inte att hålla auktoriteten. Dom gjorde fula saker. Så vill dom inte finna sig i att jag dömde nog efter regelboken - rätt alltså. Så det gjorde jag aldrig om, alltså. He, he, he.

Så en gång skulle dom ha mig med i reservlaget och spela också, killarna. Det fattades en. Det gick inget bra. Jag hade inte lärt mig. Det var att få gå från Vålerts patent då och lära sig... Det gick ju bra att åka skridskor sen, det gjorde det, men...reglerna lärde jag mig så att... Så stod jag ju alltid på alla seriematcher med klockan i båset. Få det var ju en från varje klubb som stod och tog tid alltså. Och på så vis så... Jag tittade ju på spelet va, och engagerade mig inte ett dugg i mitt eget lag utan det var spelet. Och så stod man ju ibland i samband med DM till exempel då en från AIK då, som ju var storlag. Vi var aldrig nästan enstaka sekund olika när vi tryckte. Vi var två stycken som jämförde klockorna. Det var ju väldigt skönt. Man visst en som brukad stå och alltså...

Vi fick ju då som i DM - vi spelade mot AIK - vi fick inte använda klockan på Hovet. Vi spelade på Hovet. Dom hade inte råd att betala killen med klocka där för den fick inte vem som helst använda. Så stod vi där, även då. Och sen hände det ibland, jag vet, vid matcher hemma så stod dom från ett annat lag. Ja, och så stämde inte klockorna. Ja men, sa jag, det här är rätt och sen började han titta på ... när för sjutton. Han måste ha tryck fel. Den här klockan går ju baklänges, sa han. Hörru du, vi rättar oss efter din klocka bara. Vi hade skaffat riktiga, bra ur.

I. Var det här på sextiotalet?

K. G. Det var väl på sextio... det var nog på sextiotalet. Och sen började vi ju komma upp i...

I. Kom AIK ut hit och spelade?

K. G. Nej. AIK var väl aldrig ute, men Djurgården var ut och spelade. Inte i matcher, men i något sammanhang alltså. Men det var väldigt dåligt väder. Det blåste. Och dom gnällde där inne i omklädningsrummet, killarna. Äää..., sa Rolle Stoltz: Det här är väl ingenting att bråka om. När jag var nere och spelade i Göteborg stod lamporna vågrätt. Det gör dom ju inte här, så det är väl inget att gnälla om. Så det hände ju lite sådana där skojigheter.

I. Efter ishockeyn. När slutade du engagera dig i den?

K. G. Ja, vi hade ju fått konstisbanan där nere och vi började prata om. Den blev försenad, den skulle vara klar till en jämn födelsedag. Det blev inte till det året. Den kom inte förrän året efter. Lasse brukar ibland komma och påminna om det, att det gick inte riktigt som vi hade tänkt oss det då. Men då sa ju Ramberg när vi skulle bygga det där då: Nu hänger du med dom här gubbarna så mycket du kan, alltså när dom håller på och jobbar.

Och det gjorde jag, förstår du. Det var bröderna Kockum som skötte det där. Så jag visste ju ganska bra hur man skulle sköta det där maskineriet så jag kunde så att säga tjuvköra lite ibland. Så när det var lite ojämnt väder kunde jag få dom att jobba lite extra hårt, kylmaskineriet, trixa lite grand. Dom lärde mig så jag kunde göra det. Det var bara vissa grejer som inte fick gå på för högt. För då kunde det gå illa. Man lärde sig det där.

I. Hur var det med ungdomssektionen inom ishockeyn? var det som det är nu? När det, vad jag förstår, så väldigt organiserat.

K. G. Nej, det var det väl inte. Utan vi hade dom som höll i pojklagen, Håkansson höll delvis i dom här pojklagen. Sen var det väl någon annan som höll i juniorlaget. Och så hade vi ju... Nej, Håkansson var ju ladeare för -laget, han. Ja, det var han. Han fungerade som det.

Vi hade ju en tränare också - som inte spelade. Hade anställt då de sista åren när vi kom... Vi kom ju upp ganska högt ett år i förhållande till... Jämfört nu så var vi ju nästan högre, därför att det fanns ju inte så mycket ovanför som det är nu. Om man säger det vanliga seriesystemet, alltså division ett. Sen var det ju eliten direkt. Det fanns ju nästan bara ett kliv då. Jag menar från division ett är det nästan tre steg till innan det är absoluta toppen. Det är mycket emellan...

- I. Fast just nu är det nog inte det.**
- K. G. Nej, inte nu. Nu är dom där. Nu är dom högre än vi var någon gång.
- I. Sen åker dom snart ner...**
- K. G. Jo, jo, jag såg ju målsättningen var ju att komma näst sist i varje fall. Att inte vara sist som dom är nu. Dom har ju inte aspirerat på mer. Jag såg det i tidningen. Dom skulle försöka att inte bli sist, alltså.
- I. Efter idrottsplatsen. Du var ju vaktmästare där rätt länge?**
- K. G. Ja. Så blev det att jag kallades då för förstevaktmästare. Sen förhandlade väl Lotta upp så jag kallades för verkmästare då. Då hade man tre olika grupper av verkmästare inom kommunen, ser du. Det var jag och en där också var det en emellan och så var det högsta. Det var Bjarnet som var... Han var väl verkmästare. Han var väl högsta... Det var tre olika löneklasser. För jag hade ju inte gått på sådana där teoretiska arbetsledarkurser så mycket, så att jag hade ju lägre verkmästarklass.
- I. Var det Lotta Friman?**
- K. G. Ja, Lotta Ewerhard heter hon nu. Hon var ju fackligt ombud och förhandlade alltså upp mig så mycket hon kunde. Och sen var jag ju, tyckte hon när jag fyllde sextio då, att jag skulle ta sån där, vad heter det, delpension. Man jobbade lägre då de där fem åren till full pension. Så man skulle inte förlora just någonting på det sedan.
- I. Redan då?**
- K. G. Jo, då kom jag ju från det praktiska jobbet. Då blev jag skrivkarl och skulle sköta bara det. Jag jobbade tjugo timmar i veckan då. Sen var det ju så att ibland så hände det rätt ofta då att killarna måste ju vara lediga allihop på en söndag till exempel. Då fick jag sköta alltihop, men måste jag ta igen inom varje treveckorsperiod, så jag fick aldrig jobba mer än de där timmarna jag skulle göra, utan jag måste ta igen dom direkt, alltså. Och då kunde ju hända att jag inte jobbade på flera dar. Någonting då.
- I. Men det var väl ganska praktiskt?**
- K. G. Ja, jo, då skötte jag ju skrivjobbet; redovisning och sånt där. Lite arbetsledning också samtidigt.
- I. Hade du någon fritid då?**
- K. G. Njaej. Det var väl inte så där... Jag hann väl med lite i alla fall. Jag hade ju trädgården här nere. Morsan och farsan hade ju här. Trädgården skötte jag här hemma och höll på med det. Och så var det ju hemvärdet. Jag var ju hemvärnschef. Så det var ju full fart för jämnan. Det var det.
- I. Nu är det väl mest hemvärdet?**
- K. G. Jo, hemvärdet, där är jag ju veteran nu. Så är jag hustomte uppe på nya hemvärnsgården, på hemvärnshyddan alltså. Så det är ju lite att pyssla med där. Och nu håller jag på och ska gå igenom våra gamla papper i hemvärdet. Det finns ju saker ända från starten. De där ska ju krigsarkivet ha. Och dom

vill ha det. Du vet, det är ju rullor och väldigt intressanta saker att spara på. Men man kan ju inte skicka in sådana papper som...

Det är bara våra papper dom är intresserade av. För det dom har från FO:t, det finns ju arkiverat, alla order vi har fått. Sånt har dom ju förut, men det vi har gjort, våra egna rullor, gubbarna och timmarna och sådana där saker. Jag ska försöka gå igenom det där. Och så hade jag hembygdsföreningen ett antal år, sen jag blev pensionär. Jag var ordförande där i fem år. Ett tag emellan. Nu på senare år är jag bara med i forminneskommittén. Och det är ju inte så bara.

- I. Nej, det är ju inte så bara. Och det här med Fornåker?**
- K. G. Ja. I Fornåker är jag suppleant i den styrelsen. Så jag är med där också.**
- I. Så du har att göra.**
- K. G. Ja. Jag har lite att göra. Ja det har jag.**
- I. Jag får tacka dig för den här pratstunden. Och hoppas få återkomma vid ett senare tillfälle. Du har ju säkert mer att berätta.**
- K. G. Det finns en hel del att berätta.**
- I. Tack, K G.**